

9B:4

Efter ingripande från kommunens hälsovårdsnämnd upphörde vattenleveranserna från ett enskilt vattenverk, varvid fastigheter, som betjänats av vattenverket, anslöts till allmän va-anläggning. Avgift för anslutningen påfördes dem enligt gällande va-taxa. Fastighetsägarnas yrkande att få betala avgift enligt den va-taxa som gällde när anslutning skulle ha skett om hälsovårdsnämnden anmodat dem att ansluta så snart nämnden fick vetskap om att vattnet från det enskilda vattenverket var otjänligt har lämnats utan bifall.

V.S. ägde fastigheten H 44:314 och S.A. fastigheten H 44:81. Fastigheterna ligger i förutvarande Karups kommun, som efter kommunsammanslagning 1.1.1971 ingår i Båstads kommun. De är bebyggda med bostäder för helårsboende och har sedan 1930-talet varit anslutna till ett privat vattenverk, benämnt Petersbergs vattenverk. Karups kommun anlade år 1964 kommunala vatten- och avloppsledningar i det område där fastigheterna är belägna. Området ligger inom verksamhetsområdet för Båstads kommuns allmänna vatten- och avloppsanläggning. Fastigheterna anslöts samma år till kommunens avloppsnät, men däremot inte till det kommunala vattenledningsnätet. -- Med anledning av resultaten av företagna vattenundersökningar förklarade hälsovårdsnämnden i Båstad 22.9.1971 vattnet från Petersbergs vattenverk otjänligt som hushållsvatten och vattenleveranserna från detta verk upphörde 28.1.1972. V.S. och S.A. hade under december 1971 begärt byggnadslov för installationsarbeten, som erfordrades för att ansluta deras fastigheter till kommunens vattenledning. Bägge fastigheterna sammankopplades i januari 1972 med denna ledning. Envar av fastighetsägarna påfördes därefter anläggningsavgifter enligt den då gällande, av kommunfullmäktige i Båstad 17.11.1971 antagna va-taxan, V.S. med 1 893 kr och S.A. med 1 641 kr. Avgifterna erlades.

V.S. och S.A. yrkade att Va-nämnden måtte fastställa att skyldighet icke förelegat för dem att erlägga högre engångsavgifter för vattenanslutningen än som föreskrivs i den för Karups va-anläggning åren 1964 och 1965 gällande va-taxan, eller 1 150 kr för V.S:s fastighet och 900 kr för S.A:s fastighet. Till utveckling av denna talan har de anfört bl. a: De hade liksom övriga fastighetsägare i området möjlighet att låta ansluta sina fastigheter till det kommunala vattenledningsnätet redan år 1964, dvs. samtidigt som anslutning skedde till avloppet. De trodde att de erhöll fullgott vatten från Petersbergs vattenverk. Hälsovårdsnämnden som redan år 1964 känt till att vattnet därifrån varit hälsovådligt, borde redan då ha förbjudit vattenleverans från verket och anmodat dem att ansluta till kommunens ledning. Om hälsovårdsnämnden gjort vad på den ankommit, skulle således anslutning till kommunens vattenledning ha kommit till stånd redan under något av åren 1964 eller 1965.

Kommunen bestred bifall till sökandenas talan.

Va-nämnden yttrade:

Avgift, som huvudman för allmän vatten- och avloppsanläggning tar ut av anläggningens brukare, skall i princip utgå enligt den va-taxa som gäller, när avgiftsskyldighet uppkommer. För att avgiftsskyldighet skall uppkomma förutsättes i sin tur - jämte annat - antingen att huvudmannen och brukaren

träffat överenskommelse om va-anlutning eller att, i brist på sådan överenskommelse, på endera partens begäran och i den ordning va-lagen föreskriver beslut meddelats av innebörd att brukaren skall vara skyldig att genom avgift bidra till kostnaderna för anläggningen.

Såvitt gäller bidragsskyldigheten till kommunens vattenanläggning, har beslut av sist angiven innebörd ostridigt ej meddelats. Det är vidare ostridigt att anslutningen till denna anläggning kommit till stånd först efter det att V.S. och S.A. i december 1971 begärt sådan anslutning. Avgiftsskyldighet för V.S. och S.A. har således uppkommit under tid, då 1971 års va-taxa gällde. Det av dem åberopade förhållandet att kommunen, trots hälsovårdsnämndens kännedom om beskaffenheten av vattnet från Petersbergs vattenverk, inte anmodat dem att tidigare ansluta till kommunens va-nät, medför ej att de skall anses berättigade till lägre anläggningsavgifter än nämnda taxa föreskriver. På grund härav och då avgifterna enligt 1971 års taxa ostridigt uppgår till belopp, som motsvarar vad V.S. och S.A. erlagt, kan deras talan ej bifallas.

Va-nämnden ogillade V.S. och S.A:s talan.

Beslut: 1974-03-01, BVA 4

Mål nr: VA 77/71

Litteratur: prop. 1970:118 s. 133

Bouvin-Hedman s. 89 och 105